

РЕШЕНИЕ

№ 5587

гр. София, 11.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **179** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от „Гриппа“ АД, представлявано от И. М. – изп. директор, и от И. Л. М., чрез адв. Н. С. от САК, срещу решение № 4390 от 03.12.2025г., постановено по анд № 13393/2025г. по описа на СРС, 8 с-в, с което е потвърден електронен фиш К № 7383886, издаден от СДВР, с който на И. Л. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

С жалбата се поддържа, че въззивното решение е неправилно, тъй като е постановено при съществени нарушения на процесуалния и материалния закон. По подробно изложените съображения се претендира отмяна на решението на Софийския районен съд, както и на обжалвания електронен фиш серия К, № 7383886/28.04.2023г. на СДВР като неясен, неразбираем, незаконосъобразен, съдържащ невярна информация и издаден в противоречие с материалните и процесуалните норми на закона. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски. В съдебно заседание касаторите се представляват от адв. С., който поддържа жалбата по изложените в същата съображения.

Ответникът, редовно призован, в съдебното заседание не се представлява. С представените по делото писмени бележки жалбата се оспорва като неоснователна и недоказана. Прави се искане за потвърждаване на решението на СРС и за оставяне в сила на процесния електронен фиш като законосъобразен и правилен.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, XVII касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество. Разгледана по същество, жалбата е основателна, макар и не по изложените в същата съображения.

За да постанови оспореното пред настоящата инстанция решение, Софийският районен съд е приел, че производството по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН е образувано по жалба на И. Л. М. срещу електронен фиш серия К № 7383886, издаден от СДВР, с който на жалбоподателя е наложено административно наказание – глоба в размер на 100 лв., за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Приел е за установено от фактическа страна, че на 28.04.2023г. моторно превозно средство „Ш. Ф.“, с ДК [рег.номер на МПС], около 13.48 часа се е движело в [населено място], [улица]до № 459 с посока на движение от [улица]към [улица]. Автомобилът преминал при ограничение от 50 км/ч за населено място със скорост от 77 км/ч, като е превишил разрешената скорост с 27 км/ч. Нарушението е констатирано с разпечатка от техническо средство, в която е отразен регистрационният номер на лекия автомобил, дата и час на измерването, мястото и скоростта. Впоследствие на И. Л. М., представител на собственика на превозното средство, е издаден електронен фиш, с което нарушението е квалифицирано като такова по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Наложено му е административно наказание глоба в размер на 100 лв. на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП. Изложената фактическа обстановка решаващият състав на СРС е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства, в частност на разпечатка от техническо средство за регистрирани нарушения на максимално разрешена скорост, протокол за проверка, писмо от БИМ, справка за първоначална регистрация на моторно превозно средство, заповед, снимков материал, електронен фиш, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 НПК.

За да потвърди ЕФ, СРС е приел, че от обективна и субективна страна е осъществен състав на нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, за което законосъобразно е наложено административно наказание.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл. 219, ал. 1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 АПК приема за доказани фактите, изложени от Софийския районен съд. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми. При анализ на всички приети доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е недопустимо на основание чл. 209, т. 2 АПК, като съображенията за това са следните:

Производството по анд № 13393/2025г. по описа на СРС, 8 с-в, е образувано по подадена жалба от „Гриппа“ АД, представлявано от И. М. – изп. директор, и от И. Л. М., чрез адв. Н. С., срещу електронен фиш серия К № 7383886, издаден от СДВР, с който на И. Л. М. – законен представител на „Гриппа“ АД, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

С разпореждане № 11970 от 25.09.2025г. по анд № 13393/2025г. на СРС делото е насрочено в открито съдебно заседание, като е разпоредено да се призоват страните.

В призовката за откритото съдебно заседание, както и в списъка за призоваване като жалбоподател по делото е вписано единствено дружеството "Гриппа" АД. В протокола от

проведеното на 04.11.2025г. съдебно заседание като жалбоподател е отразено отново "Гриппа" АД. В обжалваното решение като жалбоподател е посочен И. Л. М., като се констатира, че последният не е конституиран като жалбоподател по делото, както и не е призован за съдебното заседание.

Съгласно чл. 188, ал. 2 ЗДвП (в относимата редакция), когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Именно в тази връзка с електронния фиш е ангажирана административнонаказателната отговорност на И. Л. М. - законен представител на "Гриппа" АД, за което му е наложена глоба в размер на 100 лв. Изрично следва да се посочи, че с посочването на "законен представител" в ЕФ се цели мотивираност за приложението на нормата на чл. 188, ал. 2 ЗДвП, а не означава, че се търси отговорност на юридическото лице.

Единствено лицето, на което е ангажирана административнонаказателната отговорност, притежава правото да оспори електронния фиш, респ. притежава правото да участва в производството по неговото оспорване. В настоящия случай в производството пред въззивната инстанция като жалбоподател е призовано „Гриппа“ АД вместо законният му представител И. Л. М., който извод се прави от съдебния протокол и изпратената призовка. Същевременно с разпореждането за насрочване на делото е разпоредено единствено да се призоват страните, без да са конституирани такива. Както се посочи вече, жалбата е подадена от „Гриппа“ АД, представлявано от изп. директор И. М., и от И. Л. М., като в тази връзка районният съд не е извършил преценка за допустимостта на жалбата, подадена от дружеството, което не е санкционирано с ЕФ. Вярно, че в ЕФ е отразено "законен представител", но това е по повод мотивиране приложението на чл. 188, ал. 2 ЗДвП. Това разбиране за приложението на чл. 188, ал. 2 ЗДвП не се отнася, когато се посочва от чие име се подава жалбата пред съда, т.е., същата се подава от конкретно лице и трябва да е санкционираното по ЕФ. Незавършването на проверка относно допустимостта на подадената от „Гриппа“ АД жалба е довело до участие на ненадлежна страна в производството пред въззивния съд, като същевременно не е участвала надлежната страна, а именно санкционираното по ЕФ лице - И. Л. М..

Съгласно чл. 218, ал. 2 АПК касационният съд следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Следователно винаги, когато е налице основание за определяне на решението като недопустимо, разпоредбата на чл. 221, ал. 3 АПК е приложима и оправомощава касационната инстанция да го обезсили със съответните правни последици от това. Това важи и за порочното процесуално действие на районния съд, изразяващо се в постановяване на недопустимо съдебно решение поради участие на ненадлежна страна ("Гриппа" АД вместо И. Л. М.), което се явява абсолютна процесуална пречка за допустимост на съдебното производство.

Това е така, защото провеждането на производство срещу ненадлежна страна води до постановяване на недопустим съдебен акт, тъй като надлежната страна не може да се ползва от правните последици на постановеното съдебно решение (в случай че е благоприятно), от една страна, а от друга, е била лишена от възможността да се защити срещу административнонаказателния акт (в случай на неблагоприятно решение), а ненадлежната страна формално е обвързана от тези правни последици, без обаче да е разполагала с процесуална легитимация за участие в процеса, т. е. в тази хипотеза надлежната страна остава лишена от възможността да упражни правото да защити правата си. В тези случаи касационният (административният) съд на основание чл. 63в ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 3 АПК следва да

обезсили порочния съдебен акт и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който е допуснал развитието на недопустимото съдебно производство и последиците от него – постановяване на недопустимо съдебно решение. В този смисъл е Тълкувателно постановление № 3/28.04.2023 г. по тълкувателно дело № 5/2022г. на ВКС и ВАС.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че решението на районния съд е недопустимо и като такова следва да се обезсили. Делото следва да се върне на друг състав на въззивния съд, който да извърши проверка за допустимостта на подадената от дружеството жалба срещу електронния фиш серия К № 7383886 от 28.04.2023г., издаден от СДВР, както и с оглед извършеното надлежно сезиране на съда да осигури на И. Л. М. възможността да участва в производството.

Съгласно правилото на чл. 226, ал. 3 АПК районният съд следва да се произнесе и по разноските за водене на делото в настоящото касационно производство.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 3 АПК, Административен съд София – град, XVII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА решение № 4390 от 03.12.2025г., постановено по анд № 13393/2025г. по описа на СРС, 8 с-в.

ВРЪЩА делото на Софийския районен съд за ново разглеждане от друг състав при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: